

СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У СФЕРІ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Золота Леся Володимирівна - аспірант Сумського державного університету

УДК: 342.95 (477)

В статье дано определение понятия «правовое регулирование административно-правовой охраны прав интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности». Осуществлена классификация законов Украины и подзаконных нормативно-правовых актов, которые содержат положения по охране интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности и осуществлена их характеристика. На основе анализа системы международного и национального законодательства, которое регулирует вопросы охраны интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности, автором определены особенности современного состояния правового регулирования этих отношений.

Ключевые слова: правовое регулирование, административно-правовая охрана, интеллектуальная собственность, научная деятельность, авторское право, научное открытие.

The article clarifies the meaning of the concept of “legal regulation of the administrative and legal protection of intellectual property rights in the field of scientific activity”, which refers to the legal effect of the norms of administrative law on social relations that arise in the process of implementation by the subjects of management of administrative and legal protection of intellectual property rights in the field of scientific activity, the main purpose of which is to ensure the legitimate interests and rights of the subjects of intellectual property rights in the field of scientific activity.

The classification of laws of Ukraine and sub-normative legal acts that contain provisions on the protection of intellectual property rights in the field of scientific activity is carried out on: a) legal acts defining the rights of intellectual property subjects in the field of scientific activity for their protection and protection; b) legal acts regulating the management activity concerning the protection of intellectual property rights in the field of scientific activity and determine their functions and powers in the field of protection; c) legal acts that establish responsibility for violation of intellectual property rights in the field of scientific activity; d) other legal acts regulating intellectual property rights protection in the field of scientific activity; and their characterization has been made.

On the basis of the analysis of the system of international and national legislation that regulates the protection of intellectual property rights in the field of scientific activity, the author identifies the peculiarities of the current state of legal regulation of the relevant relations, namely: 1) the existence of an extensive system of legal acts on the administrative and legal protection of the intellectual right property in the field of scientific activity, which makes it difficult to apply them in practice; 2) the legal regulation of the administrative and legal protection of intellectual property rights in the field of scientific activity is in the process of development, since more detailed regulation requires a relationship with the protection of scientific discoveries, since in the national legislation there is no normative legal act that would regulate this issue (developed by the Project Law of Ukraine “On Protection of Rights to Scientific Discovery of December 14, 2004”), there is also no clear indication that objects of copyright are scientific works; 3) there is no single normative legal act that would regulate the protection of intellectual property rights in the field of scientific activity, would determine the legal regime of scientific results as objects of intellectual property rights, the system of subjects of such protection, the direction of their activities, powers, forms and methods of administrative law protection of intellectual property rights in the field of scientific activity.

Key words: legal regulation, administrative-legal protection, intellectual property, scientific activity, copyright, scientific discovery.

Articolul definește conceptul de „reglementare juridică a protecției administrative și juridice a drepturilor de proprietate intelectuală în domeniul activității științifice”. A fost realizată clasificarea legilor Ucrainei și a actelor normative, care conțin dispoziții privind protecția proprietății intelectuale în domeniul activității științifice, precum și caracteristica acestora. În urma analizei sistemului internațional și național care reglementează protecția proprietății intelectuale în domeniul activității științifice, autorul identifică trăsăturile actualei reglementări legale a acestor relații.

Cuvinte cheie: reglementare juridică, protecție administrativă și juridică, proprietate intelectuală, activitate științifică, drepturi de autor, descoperire științifică.

Постановка проблеми. Охорона права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності є одним із пріоритетних напрямків державної політики, оскільки розвиток і реформування наукової сфери позитивно впливає на економіку країни та підвищує рівень інноваційних досягнень, виводить економіку країни на новий міжнародний рівень. Також підвищення наукового потенціалу сприятиме модернізації України не тільки у сфері науки, але й підвищить її національну безпеку і обороноздатність. Тому важливу роль у досягненні пріоритетних завдань у сфері наукової діяльності відведено правовому регулюванню, основна мета якого полягає у впорядкуванні суспільних відносин, які виникають у процесі здійснення охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Стан дослідження. Дослідженню правового регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності присвятили свої роботи такі вчені, як: О.М. Головкова, І.Г. Запорожець, Ф.О. Кіріленко, І. С. Кравченко, А.М. Куліш, О.М. Музичук, Г.С. Римарчук, О.О. Тарасова, Н.В. Троцюк, І.А. Шишко, А.П. Шпак, Є.В. Юркова тощо. Проте, відсутність комплексного дослідження сучасного стану правового регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності безпосередньо саме у сфері наукової діяльності в Україні обумовлює актуальність статті. Тому **мета** статті полягає у дослідженні особливостей сучасного стану правового регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні та визначенні системи нормативно-правових актів, які регулюють відносини у зазначеній сфері.

Виклад основного матеріалу. Так, слід зауважити, що у правовому регулюванні адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності переважають адміністративні методи, оскільки направлені на врегулювання адміністративних відносин, які виникають під час здійснення охорони особистих немайнових прав та (або) майнових прав авторів об'єктів інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності. Тому доцільно розглянути, в чому ж особливість адміністративно-правового регулювання охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, звернувшись до надбань науки адміністративного права.

Так, наприклад, Н.В. Галіцина робить висновки, що адміністративно-правове регулювання як різновид державного регулювання є механізмом імперативного-нормативного упорядкування організації і діяльності суб'єктів і об'єктів управління і формування стійкого правового порядку їх функціонування [1]. На думку В.В. Галунько адміністративно-правове регулювання – це цілеспрямований вплив норм адміністративного права на суспільні відносини, з метою забезпечення за допомогою адміністративно-правових засобів прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб, нормального функціонування громадського суспільства й держави [2, с. 256]. Таким чином під правовим регулюванням адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності слід розуміти правовий вплив норм адміністративного права на суспільні відносини, які виникають у процесі реалізації суб'єктами управління адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності

у сфері наукової діяльності, основна мета якого полягає у забезпеченні законних інтересів та прав суб'єктів права інтелектуальної діяльності у сфері наукової діяльності.

Слід зауважити, що основою правового регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності є чинне національне та ратифіковане в нашій державі міжнародне законодавство. Так, законодавство представлено системою чинних законів та підзаконних нормативно-правових актів.

Найбільш поширеною класифікацією нормативно-правових актів у сфері адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності є поділ їх за юридичною силою, до яких відносимо: 1) міжнародні документи (міжнародні договори (міжнародні договори міжвідомчого характеру; міжнародні договори, адміністративні функції яких виконує ВОІВ – Всесвітня організація інтелектуальної власності), міжнародні угоди, міжурядові угоди, які містять положення щодо врегулювання питання охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності; 2) Конституцію України; 3) Закони України щодо охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності; 4) підзаконні нормативно-правові акти, які містять положення щодо охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Закони України та підзаконні нормативно-правові акти, які містять положення щодо охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності можна поділити в залежності від напрямку їх дії на: а) правові акти, які визначають права суб'єктів права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності на їх охорону та захист; б) правові акти, які регулюють управлінську діяльність щодо охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності та визначають їх функції та повноваження у сфері охорони; в) правові акти, які встановлюють відповідальність за порушення права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності; г) інші правові акти, які регулюють питання охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Також можна здійснити класифікацію нормативно-правових актів з адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в залежності від специфіки результату наукової діяльності, який є об'єктом права інтелектуальної власності. Так, це норми, які містять положення щодо охорони прав суб'єктів авторського права на наукові твори (Закон України «Про авторське право і суміжні права», «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», Постанова Кабінету Міністрів України «Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються права автора на твір» та ін.), а також норми, які містять положення щодо охорони прав авторів на наукові відкриття (Проект Закону про охорону прав на наукові відкриття, Модельний закон про охорону прав на наукові відкриття).

Проте, пропонуємо не відходити від класичного підходу до дослідження законодавства і пропонуємо взяти за основну класифікацію нормативно-правових актів за критерієм ієрархії. Тому пропонуємо почати наше дослідження з міжнародних договорів, оскільки відповідно до Закону України «Про міжнародні договори України» від 29.06.2004 № 1906-IV: «чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства. Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору» [3].

Так, міжнародні договори, які визначають основні засади охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, а саме охорони наукових творів та наукових відкриттів, пропонуємо поділити на: 1) загальні міжнародні договори, які містять положення щодо охорони права інтелектуальної власності у будь-якій сфері - Конвенція про заснування

Всесвітньої організації інтелектуальної власності від 14.07.1967 р., Меморандум про взаєморозуміння між Державною службою інтелектуальної власності України та Національним центром інтелектуальної власності Грузії Сакпатенті від 23.09.2014, Угода про співробітництво у сфері правової охорони й захисту інтелектуальної власності та створення Міждержавної ради з питань правової охорони й захисту інтелектуальної власності від 19.11.2010 р., Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Узбекистан про співробітництво у сфері охорони прав інтелектуальної власності від 19.02.1998 р., Угода про співробітництво між Кабінетом Міністрів України і Всесвітньою організацією інтелектуальної власності від 28.05.2002 р., Угода про співробітництво у сфері інтелектуальної власності між Кабінетом Міністрів України і Урядом Китайської Народної Республіки від 18.11.2002 р., 2) спеціальні міжнародні договори, які визначають основні положення і напрямки охорони авторських прав на наукові твори, а також охорони наукових відкриттів (Всесвітня конвенція про авторське право від 06.09.1952 р., Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право від 20.12.1996 р., Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів від 24.07.1971 р., Угода про співробітництво в галузі охорони авторського права і суміжних прав від 24.09.1993 р.); 3) спеціальні міжнародні договори, які визначають основні положення і напрямки охорони права інтелектуальної власності на наукові відкриття (Женевський договір про міжнародну реєстрацію наукових відкриттів від 07.03.1978 р. (не набрав чинності), Модельний закон про охорону прав на наукові відкриття від 07.04.2010 р.).

На міжнародному рівні ситуація правової охорони права інтелектуальної власності на наукові твори (авторське право) є досить перспективною, так як основні її положення містяться в міжнародних договорах. Що стосується безпосередньо охорони права інтелектуальної власності на наукове відкриття, то, в даному випадку, ситуація складніша, оскільки охорона такого результату наукової діяльності навіть на міжнародному рівні здійснюється не в повній мірі. Так, у Конвенції про засну-

вання Всесвітньої організації інтелектуальної власності існує лише єдина згадка про наукові відкриття в тому аспекті, що вони належать до об'єктів права інтелектуальної власності. А отже, на міжнародному рівні відсутній відповідний окремий документ, який би регулював питання охорони наукових відкриттів. Слід зауважити, що вище ми згадували такий міжнародний документ як Женевський договір про міжнародну реєстрацію наукових відкриттів від 07.03.1978 [4], проте він так і не набрав чинності, оскільки не був підписаний всіма країнами-учасниками ВОІВ, що, на нашу думку, негативно впливає на рівень охорони наукових відкриттів, оскільки вони мають важливе значення для розвитку науки і науково-технічного прогресу. Женевський договір про міжнародну реєстрацію наукових відкриттів врегульовував питання щодо порядку подання заявки на міжнародну реєстрацію таких відкриттів, отримання відповідного свідоцтва, відкликання заявки, анулювання міжнародної реєстрації тощо.

Також слід увагу звернути і на Модельний закон про охорону прав на наукові відкриття від 07.04.2010 р. [5], який був прийнятий на тридцять четвертому пленарному засіданні Міжпарламентській Асамблеї держав-учасниць СНД. Він регулює відносини, які виникають у зв'язку з отриманням, здійсненням та охороною прав на наукові відкриття. Відповідний Закон врегульовує питання щодо повноважень центрального органу виконавчої влади у сфері інтелектуальної власності, повноваження Національної академії наук щодо охорони прав на наукові відкриття, визначає умови та порядок отримання прав на наукові відкриття, визначає зміст прав на наукове відкриття, встановлює порядок державної реєстрації прав на наукове відкриття і ведення відповідного реєстру тощо.

Щодо національного законодавства з охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, то одним із основних правових актів є Конституція України, яка проголошує право особи на володіння, користування і розпорядження своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності (ч. 1 ст. 41) [6]. Також Конституція

України охороняє права інтелектуальної власності, у тому числі і у сфері наукової діяльності, встановлюючи гарантії свободи, літературної, художньої, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності. Кожний громадянин має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності; ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, за винятками, встановленими законом. Держава сприяє розвитку науки, встановленню наукових зв'язків України зі світовим співтовариством. Також ст. 55 Конституції України встановлює право особи на захист судом, звернення за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, звернення з конституційної скаргю до Конституційного суду, [6], що є також складовим елементами адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Наступну ланку в національній системі законодавства щодо охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності становлять Закони України, які повинні прийматися на основі Конституції України і не суперечити її положенням. Останніми в ієрархії законодавства щодо охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності є підзаконні нормативно-правові акти, які приймаються на основі законів і здійснюють деталізацію їхніх положень.

У процесі нашого дослідження було здійснено класифікацію Законів України і підзаконних нормативно-правових актів на: а) правові акти, які визначають права суб'єктів права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності на їх охорону та захист. Так, Цивільний кодекс України [7], де Книга четверта «Право інтелектуальної власності» визначає загальні положення про право інтелектуальної власності, в тому числі і встановлює загальні особисті немайнові права інтелектуальної власності, які також стосуються авторів наукових творів та авторів наукових відкриттів, а також визначає майнові права інтелектуальної власності. Глава 36 «Право інтелектуальної

власності на літературний, художній та інший твір (авторське право)» Книги четвертої Цивільного кодексу України деталізує загальні положення про право інтелектуальної власності і визначає особисті немайнові права та майнові права автора на твір (науковий твір).

Також у Кодексі містяться відповідні гарантії щодо охорони прав авторів, наприклад, гарантія забезпечення недоторканості твору (наукового твору), яка полягає в тому, що автор має право протидіяти будь-якому перекрученню, спотворенню або іншій зміні твору чи будь-якому іншому посяганням на твір, що може зашкодити честі та репутації автора, а також супроводженню твору без його згоди ілюстраціями, передмовами, післямовами, коментарями тощо. У разі смерті автора недоторканність твору охороняється особою, уповноваженою на це автором. За відсутності такого уповноваження недоторканність твору охороняється спадкоємцями автора, а також іншими заінтересованими особами [7]. Також Кодекс визначає право особи на захист права інтелектуальної власності судом (ст. 432).

Розділ V «Захист авторського права і суміжних прав» Закону України «Про авторське право і суміжні права» містить положення, які визначають особливості захисту авторських прав, в тому числі і прав інтелектуальної власності на наукові твори. У ст. 51 Закону України «Про авторське право і суміжні права» та ст. 64 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» зазначається, що захист права інтелектуальної власності здійснюється у порядку, встановленому адміністративним, цивільним і кримінальним законодавством.

До адміністративного законодавства, яке врегульовує порядок захисту прав інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, є Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП), положення якого передбачають, що справи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 51-2 КУпАП «Порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності», розглядаються суддями районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів.

Адміністративно-правова охорона права інтелектуальності у сфері наукової діяльності

проявляється не тільки в забороні до вчення відповідних дій, які порушують такі права, але й у встановленні певних обов'язків суб'єктів права інтелектуальної власності. Так, наприклад, згідно з п. 2 ч.3 ст. 5 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [8] вчений під час провадження наукової, науково-технічної, науково-організаційної та науково-педагогічної діяльності зобов'язаний додержуватися етичних норм наукового співтовариства, неухильно дотримуватися норм права інтелектуальної власності. З такого обов'язку випливає право вимоги суб'єктів наукового співтовариства з дотримання норм права, які регулюють відносини, що виникають у процесі набуття, реалізації права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Ще одним важливим нормативно-правовим актом щодо охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності є Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу» [9], який визначає зміст і сутність наукової і науково-технічної експертизи, суб'єктів та об'єктів експертизи, а також підстави для проведення експертизи та порядок її здійснення. Законом визначено, що, окрім державних органів і органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, замовниками експертизи є й заінтересовані у проведенні такої експертизи громадяни (це, наприклад, можуть бути і суб'єкти права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності права яких порушені).

А оскільки під науковою і науково-технічною експертизою законодавець розуміє діяльність, метою якої є дослідження, перевірка, аналіз та оцінка науково-технічного рівня об'єктів експертизи і підготовка обґрунтованих висновків для прийняття рішень щодо таких об'єктів, і одним із основних завдань якої є перевірка відповідності об'єктів експертизи вимогам і нормам чинного законодавства [9], а об'єктами такої експертизи є наукові праці у вигляді спеціально підготовлених рукописів, наукових доповідей, опублікованих монографій, дисертаційні дослідження, тобто наукові твори, а також права на об'єкти інтелектуальної власності, включаючи їх вартісну оцінку, то право вимоги суб'єктів на проведення науко-

вої експертизи є одним із складових охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Наступним нормативно-правовим актом, який потребує нашої уваги є Закон України «Про науково-технічну інформацію», який визначає, що науково-технічна інформація є суспільним надбанням, необхідною умовою продуктивної інтелектуальної діяльності, зокрема наукової і технічної творчості. Науково-технічна інформація, що є продуктом інтелектуальної творчої праці, становить об'єкт права інтелектуальної власності, а відносини щодо її придбання, зберігання, переробки, використання і поширення регулюються чинним законодавством. Органи і служби науково-технічної інформації, яким передається така інформація, гарантують захист прав інтелектуальної власності, додержання комерційної таємниці, захист законних інтересів юридичних та фізичних осіб - творців інформації про науково-технічні досягнення [10].

б) правові акти, які регулюють управлінську діяльність суб'єктів охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності та визначають їх функції та повноваження у сфері охорони. До них можна віднести: Закони України «Про Кабінет Міністрів України» від 27.02.2014 № 794-VII, «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, Постанова Кабінету Міністрів України від 11.05.2017 № 320 «Питання Міністерства економічного розвитку і торгівлі», Постанова Кабінету Міністрів України від 23.05.2012 № 409 «Деякі питання виконання Угоди про співробітництво у сфері правової охорони й захисту інтелектуальної власності та створення Міждержавної ради з питань правової охорони й захисту інтелектуальної власності», Постанова Кабінету Міністрів України від 30.05.2011 № 550 «Деякі питання надання Міністерством освіти і науки і Державною службою інтелектуальної власності платних адміністративних послуг», Наказ Міністерства освіти і науки України від 02.10.2013 № 1355 «Про затвердження Переліку питань для здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) з використання об'єктів права інтелектуальної власності, уніфікованої форми акта перевірки дотримання

вимог законодавства у сфері інтелектуальної власності та форми припису», Указ Президента України «Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України» від 31.05.2011-№ 634/2011 тощо.

в) правові акти, які встановлюють відповідальність за порушення права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності. Так, у КУпАП передбачена ст. 51-2, яка встановлює за незаконне використання об'єкта права інтелектуальної власності (літературного чи художнього твору, їх виконання, фонограми, передачі організації мовлення, комп'ютерної програми, бази даних, наукового відкриття, винаходу, корисної моделі, промислового зразка, знака для товарів і послуг, топографії інтегральної мікросхеми, раціоналізаторської пропозиції, сорту рослин тощо), привласнення авторства на такий об'єкт або інше умисне порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, що охороняється законом, покарання у вигляді штрафу від десяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією незаконно виготовленої продукції та обладнання і матеріалів, які призначені для її виготовлення [11]. Також ст. 35 Закону України «Про наукову і науково-технічну експертизу» [9] містить перелік правопорушень у сфері наукової і науково-технічної експертизи, такі як, наприклад, фальсифікація висновків наукової і науково-технічної експертизи; порушення суб'єктами експертизи авторського права і прав на об'єкти промислової власності стосовно об'єкта експертизи, результатів експертизи, порушення умов конфіденційності щодо інформації, отриманої експертом у процесі експертної роботи тощо. Проте, відсутні положення, які б передбачали санкції за вчинення цих правопорушень, а лише міститься вказівка, що особи, винні у вчиненні зазначених правопорушень у сфері наукової і науково-технічної експертизи, притягаються до дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної та кримінальної відповідальності відповідно до законів. Але не всі ці склади правопорушень знаходять своє відображення у Кримінальному кодексі України, Кодексі про адміністративні правопорушення, і тому не зо-

всім зрозуміло за яке правопорушення, яка настає відповідальність.

Також у ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» міститься перелік дій, які вважаються порушеннями авторського права і суміжних прав, проте також відсутні положення, які б передбачали санкції за вчинення відповідних правопорушень.

4) інші правові акти (Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження Концепції розвитку національної системи правової охорони інтелектуальної власності» від 13.06.2002 № 321-р, «Про схвалення Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні» від 01.06.2016 № 402-р, Постанова Верховної Ради України від 27.06.2007 № 1243-V «Про Рекомендації парламентських слухань «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування», Постанова Верховної Ради України від 27.06.2007 № 1244-V «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації», Постанова Верховної Ради України від 21.10.2010 № 2632-VI «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів», Постанова Ради Міністрів СРСР від 21.08.1973 р. «Про затвердження Положення про відкриття, винаходи і раціоналізаторські пропозиції» тощо.

Висновки. Аналізуючи систему міжнародного і національного законодавства, яке врегульовує питання охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, слід зауважити, що сучасний стан правового регулювання відповідних відносин характеризується такими особливостями: 1) наявність розгалуженої системи нормативно-правових актів щодо адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, що ускладнює застосування їх на практиці; 2) правове регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності перебуває в процесі розвитку, оскільки більш детальної регламентації потребують відноси-

ни з охорони наукових відкриттів, оскільки в національному законодавстві не існує чинного нормативно-правового акту, який би регулював дане питання (розроблений Проект Закону України «Про охорону прав на наукові відкриття від 14.12.2004 р.), також відсутня чітка вказівка, що об'єктами авторського права є наукові твори; 3) відсутній єдиний нормативно-правовий акт, який би врегулював питання охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, визначив би правовий режим наукових результатів як об'єктів права інтелектуальної власності, систему суб'єктів такої охорони, напрямки їх діяльності, повноваження, форми та методи адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Література

1. Адміністративно-правові засади процедури створення та функціонування товариств з обмеженою відповідальністю в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Н.В. Галіцина ; Класич. приват. ун-т. Запоріжжя, 2010. 20 с.
2. Адміністративне право України: підручник: в 2 т. / за ред. В.В. Галунька. К.: ХМД, 2013. Т. 1: Загальне адміністративне право. Академічний курс. 2013. 393 с.
3. Про міжнародні договори України: Закон України від 29.06.2004 № 1906-IV // Відомості Верховної Ради України, 2004, № 50, ст.540
4. Женевський договір про міжнародну реєстрацію наукових відкриттів (не набрав чинності): Міжнародний документ від 07.03.1978 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/999_005
5. Модельний закон про охорону прав на наукові відкриття: Міжнародний документ від 07.04.2010 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997_m98
6. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України, 1996, № 30, ст. 141
7. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України, 2003, №№ 40-44, ст.356
8. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26.11.2015 № 848-VIII // Відомості Верховної Ради, 2016, № 3, ст.25
9. Про наукову і науково-технічну експертизу: Закон України від 10.02.1995 № 51/95-ВР // Відомості Верховної Ради України, 1995, N 9, ст.56
10. Про науково-технічну інформацію: Закон України від 25.06.1993 № 3322-XII // Відомості Верховної Ради України, 1993, N 33, ст.345
11. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X // Відомості Верховної Ради Української РСР 1984, додаток до № 51, ст.1122